

Sygn. akt III KO 57/14

POSTANOWIENIE

Dnia 13 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska (przewodniczący)

SSN Andrzej Ryński (sprawozdawca)

SSN Józef Szewczyk

w sprawie **A. K., R. F. i L. P.**

oskarżonych z art. 231 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w dniu 13 sierpnia 2014 r.

wniosku Sądu Okręgowego w R. z dnia 11 czerwca 2014 r.

sygn. akt V Kz (...)

w przedmiocie przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na
dobro wymiaru sprawiedliwości

na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W dniu 2 sierpnia 2013 r. oskarżyciel posiłkowy subsydiarny L. S. wniósł do Sądu Rejonowego w R. subsydiarny akt oskarżenia przeciwko A. K., R. F. i L. P. zarzucając im popełnienia trzech przestępstw kwalifikowanych z art. 231 § 1 k.k. (pkt. I, II i IV) oraz przestępstwa z art. 218 k.k.(pkt.II). Sprawa ta została zarejestrowana pod sygn. II K (...).

Postanowieniem z dnia 17 marca 2014 r. Sąd Rejonowy w R. na podstawie art. 339 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt. 9 k.p.k. umorzył postępowanie wobec oskarżonych A.K., R.F. i L.P. w zakresie czynów opisanych w pkt. III i IV aktu

oskarżenia i wyłączył sprawę tych oskarżonych w pozostałym zakresie do odrębnego rozpoznania. (k.46).

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył oskarżyciel posiłkowy subsydiarny wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w R. W trakcie trwania postępowania odwoławczego, w dniu 7 maja 2014 r. oskarżyciel posiłkowy subsydiarny skierował do Sądu Okręgowego w R. wniosek aby zwrócił się on do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy niniejszej w trybie art. 37 k.p.k. do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W uzasadnieniu tego wniosku akcentował brak warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy przez sędziów Sądu Okręgowego w R., z uwagi na występujący stosunek zależności między tymi sędziami a oskarżonymi, którzy jako przedstawiciele lokalnych władz samorządowych współpracują przy budowie nowego kompleksu budynków [...] wymiaru sprawiedliwości. W konsekwencji sugerował, że oskarżeni mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania i obiektywizm [...] sędziów.

Postanowieniem z dnia 11 czerwca 2014 r., sygn. akt V Kz (...), Sąd Okręgowy w R. na podstawie art. 37 k.p.k. wystąpił do Sądu Najwyższego o rozważenie możliwości przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, powielając częściowo argumentację oskarżyciela posiłkowego subsydiarnego przedstawioną we wskazanym wyżej wniosku i podkreślając, że pojęcie dobro wymiaru sprawiedliwości wyraża się także w trosce aby rozstrzygnięciom sądowym towarzyszyła społeczna świadomość, że są one niezależne od relacji zawodowych istniejących między pracownikami organów wymiaru sprawiedliwości oraz osobami zasiadającymi w strukturach lokalnej władzy administracyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Okręgowego w R. nie zasługuje na uwzględnienie. Korzystanie z właściwości delegacyjnej w trybie art. 37 k.p.k. może nastąpić wyjątkowo, jako odstępstwo od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez właściwy sąd (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP) w sytuacji, gdy zostanie wykazane przez sąd inicjujący to postępowanie, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga takiego postąpienia. Sąd Okręgowy w uzasadnieniu swojego wniosku nie zdołał

dowieść, że w sprawie niniejszej wystąpiły przesłanki uzasadniające zastosowanie instytucji przewidzianej w art. 37 k.p.k. Należy przypomnieć, że w sprawie objętej wskazanym wyżej aktem oskarżenia skierowanym przeciwko A. K., R. F. i L. P., Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 8 lipca 2014 r., sygn. akt III KO /14, nie uwzględnił wniosku Sądu Rejonowego w R. w przedmiocie przekazania sprawy tych oskarżonych innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k, opartego na tych samych argumentach, którymi w sprawie niniejszej posłużył się Sąd Okręgowy w R.. Sąd Najwyższy we wskazanym postanowieniu analizował m. innymi relacje między przedstawicielami [...] wymiaru sprawiedliwości i lokalnej władzy w związku z prowadzoną budową sądu trafnie zauważając, że to nie sędziowie indywidualnie lub jako zbiorowość stanowiąca obecną obsadę sądów [...], są inwestorami, bądź uczestnikami procesu budowlanego.

W rozważanym wniosku Sąd Okręgowy w R. nawet nie usiłował wykazać jakie to relacje prywatne i służbowe między sędziami orzekającymi w tym sądzie, a oskarżonymi uzasadniają przekazanie sprawy z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Powołanie się w tym zakresie na bliżej nie sprecyzowane przez Sąd subiektywne odczucia oskarżyciela posiłkowego subsydiarnego co do braku obiektywizmu sędziów jest oczywiście bezzasadne. Prowadzi to do konkluzji, że sam fakt pełnienia funkcji w organach samorządu lokalnego w R. przez oskarżonych nie daje żadnych podstaw do skutecznego wystąpienia z wnioskiem o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu albowiem nie mieści się w pojęciu dobra wymiaru sprawiedliwości, którego wystąpienie warunkuje zastosowanie art. 37 k.p.k.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.